

**Az MCSSZ ICHTHÜSZ és Táborkereszt Közösségének
valamint az MCSSZ NEK Cserkésztorzsének
NYILATKOZATA
az Eucharisztikus Kongresszuson való cserkészrészvételről.**

A magyar cserkészlet egyik legszebb öröksége az ökumenikus bizalom és testvériség, természetesen az érintet felekezetek rendjének tiszteletben tartásával. A Magyar Cserkészszövetség megalapítása a magyar ifjúság iránt elkötelezett katolikus, református és evangélikus tanárok, szerzetesek, teológusok részvételével valósult meg 1912. december 28-án, nem véletlenül a betlehemi gyermekgyilkosság, az Aprószentek emléknapján, a Kálvin téri református gyülekezet egyik termében. Ennek az akkor forradalmi tettnek a következményét mindmáig hordozzuk, nevezetesen azt, hogy bár sokféle arányban, de az őrök és csapatok ökumenikus nyitottsággal működnek. A felekezeti sajtóságok ápolására jöttek létre a felekezeti közösségek: a Táborkereszt Közösség és az ICHTHÜSZ Közösség.

Ezzel a háttérrel szinte magától értetődő, hogy arra a rendezvényre, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, amelynek szándékolt üzenete meghaladja a katolikus egyházat, így szól a cserkészfölhívás is: „*Felekezetre való tekintet nélkül várunk Téged akár résztvevőként, akár a szolgálattelvő cserkészek önkéntes csapatába!*” Ugyanakkor azt is magától-értetődőnek tartjuk, hogy e sommás meghívás további testvéri gondolatok kimondását igényli az ökumenikus tisztesség okán.

Egy olyan ökumenikus ifjúsági szervezet számára, amely tagjai többségében és így sokféle megjelenésében, kegyességi gyakorlatában és szóhasználatában római katolikus hangsúlyt hordoz, nem közömbös a következő megállapítás. *A NEK-en való részvétel sok-sok eseménye, szolgálata lehet közös élménye az összes cserkésznek, de a résztvevők a legfontosabb ponton mégis kétfelé csoportosulnak egyházaik rendjét helyénvalóan követve.* Lesznek azok, akiket a római egyház meghív az oltárhoz. És lesznek azok, akiket nem, akik nem tartoznak Vatikán közösségéhez, viszont odatartoznak Jézus Krisztushoz. Hisszük, hogy az ő számukra is lesz spirituális, közösségi, szolgálati élménye és ajándéka az eseménynek. Ugyanakkor elkötelezzük magunkat, hogy testvéri, felelős szeretettel óvjuk cserkészeinket minden olyan lépéstől, amely ellenkezik saját hitvallásuk tartalmával. Tesszük ezt azzal a testvéri lélekkel és meggyőződéssel, hogy az oltárhoz való exkluzív meghívás nem csökkenti Jézus Krisztus önmagához és a királyi menyegzőre szóló inkluzív meghívásának örömteli érvényét.

Ökumenikus előmenetelben ott tartunk, hogy a Kongresszus a krisztusi egység „sebére” is rámutat, mindazonáltal valljuk, hogy legalább ennyire lehetőséget biztosít a krisztusi testvériség spirituális, missziós, közösségi, morális, kulturális, szolgálati és hazafias megélésére. Minél őszintébben fogadjuk ezt a tényt, annál őszintébben élhetjük meg a Kongresszus összefüggésében is azt, ami összeköt, ami közös, és ami egyetemesen üdvös. *Szívből kívánjuk, és ezért mindent meg is teszünk, hogy cserkészeink ezzel az őszinte tudattal és érett felekezeti öntudatukkal vegyenek részt ezen a jelentős eseményen.*

Remélhetjük, hogy a Szentlélek munkája révén a krisztusi egységben növekedni tudnak Krisztus magyar cserkészei a bizonyágtételek, imádságok, kulturális és karitatív programok során és nem a „még nem teljesen...” fájdalma, hanem a „már sokkal jobban, mint korábban...” reményteljes öröme lesz a Kongresszus hagyatéka minden magyar cserkész számára.

Kispál György est. cspk.

MCSSZ Táborkereszt
Közösségének egyházi elnöke

Dr. Lendvay Endre est. cspk.

MCSSZ NEK
Cserkésztorzsének vezetője

Dr. Bóna Zoltán est. cspk.

MCSSZ ICHTHÜSZ
Közösségének elnöke